

Uz prvu godišnjicu smrti mo. fra Anđelka Milanovića Mato Matić, Zagreb

U crkvi Majke Božje Lurdske u Zagrebu 18. travnja 1991. u 19 sati služila se sv. Misa prigodom prve obljetnice smrti mo. o. fra Anđelka Milanovića. Koncelebriranu sv. Misu predvodio je i propovijedao p. fra Vladimir Tadić, vicepostulator kauze sluga božjeg oca Ante Antića uz gvardijana o. fra Pavla Vučkovića i fra Matu Matića. Propovjednik je istakao u propovijedi vrline i dobrotu mo. Milanovića te njegov doprinos i ulogu u crkvenom pjevanju u Crkvi u Hrvata.

Na sv. Misi bili su župljani MBL., štovatelji i rodbina mo. Milanovića. Mješoviti zbor MBL — koji je pok. Maestro niz godina vodio — pod ravnanjem prof. Kristijana Petrovića skladno je i s ljubavlju izveo slijedeće skladbe:

- P. Hugolin Sattner: Missa Seraphica
I. Gallus: Ecce quomodo moritur
G. Verdi: Iz Requiema: Blaženka Milić — za sopran solo i zbor a cappella
A. Milanović: Ti si Gospodine baština moja

Komemoracija 1. obljetnice smrti mo. fra A. Milanovića u Sinju Ante Samardžić, Sinj

Prva obljetnica smrti Mo. fra A. Milanovića, dugogodišnjeg predstojnika *Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu* i glavnoga i odgovornog urednika časopisa za duhovnu glazbu *Sveta Ceclija*, obilježena je svečanom komemoracijom 17. travnja 1991. godine u Svetištu Gospe Sinjske. Tom zgodom u Sinju je gostovao *Zbor časnih sestara iz Splita* kojim ravna mo. s. Mirta Škopljanac-Mačina. Okosnicu ovog Zbora čine sestre milosrdnice iz Splita i širega splitskog okružja, a za ovu prigodu priključio im se i dobar broj časnih sestara iz drugih redova, uglavnom bivših studentica *Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu*, koje sada djeluju na ovom području, a kojima je mo. A. Milanović bio profesor. Za sve njih on je bio dobar i drag čovjek, svećenik i profesor; bio im je jednostavno *Maestro*. Kao da se taj naslov nerazdvojno vezao uz njegovo ime.

Program o 1. obljetnici smrti A. Milanovića sastojao se od koncelebrirane svete mise, od komemorativnog i od koncertnog programa. Liturgijskom slavlju u crkvi Gospe Sinjske predsjedao je i propovijedao fra Tihomir Grgat, a u koncelebraciji je sudjelovalo još 12 svećenika. Propovjednik je pjesničkim riječima orisao njegov lik. Istakao je da je mo. A. Milanović "zdušno volio čovjeka" i da stoga "treba hvaliti Gospodina za sve dobro što ga je za života učinio". Već spomenuti Zbor časnih sestara pjevao je koralnu *Misu za mrtve*, a tijekom liturgijskog slavlja još su otpjevale prikaznu pjesmu *Bogu Božje* od Šime Marovića, a za pričesti su prekrasno otpjevale uskršni koralni himan *Na gozbu Kralja Jaganjca*.

Nakon liturgijskog slavlja u crkvi gvardijan fra Jozo Zrnčić sve je nazočne pozvao u veliku samostansku dvoranu gdje je slijedio komemorativni i koncertni program. U komemorativnom dijelu programa najprije je dr. Ante Kusić iznio svoja "Sjećanja na prijatelja mo. A. Mila-

novića". Ocrtao ga je kao "čovjeka čovjekoljubive dobrote", potom kao "Kristova čovjeka i dijete Franje Asiškog". Uvijek je pokazivao, istakao je dr. Kusić, "spremnost da pomogne, da daruje znanje". Nakon toga je dr. Kusić vrlo toplo i suživljeno otpjevao Milanovićevu skladbu *Starcu Milovanu* uz klavirsku pratnju s. Mirte. Slijedilo je izlaganje s. *Mirje Tabak* pod naslovom: "Uloga mo. Anđelka Milanovića u glazbenom odgoju sestara". Istakla je njegovu "skrb i zauzetost za odgoj redovnica" te njegovu "plemenitost, jednostavnost i dobrotu". Često im je navodio načelo pape Pavla VI. da uvijek imaju na srcu "sensus Ecclesiae" tj. da pjevaju ono i onako kako Crkva želi.

Slijedio je koncertni program koji se sastojao od devet zbornih skladbi i od jedne instrumentalne točke. Kroz program je vodio dr. *Petar Zdravko Blajić* koji je vrlo odmjereno i sažeto iznosio dragocjene podatke o pojedinoj kompoziciji i autoru i smještio ih u određeni povijesni kontekst.

Podimo redom. Koncert je otvoren s gregorijanskim uskršnim napjevom *O filii et filiae* koji je izveden uistinu znelački. Vidi se da je s. Mirta pravi poznavatelj gregorijanskoga koralnog pjevanja. Slijedio je Lassov *Oculus non vidit*, dvoglasni motet klasične polifonije, koji je otpjevan vrlo precizno i ujednačeno bez instrumentalne pratnje.

Zbor časnih sestara na komemoraciji u Sinju

Potom su slijedile dvije skladbe iz hrvatske glazbene baštine. Lukačićev motet *Cantate Domino* izveden je u jednom dahu, sa srcem i s ljubavlju. U njemu je došla do izražaja sva pjevnost i razigranost baroka s mnoštvom kontrasta koje su svojstvene baroku, s čestim i naglim izmjenama tempa i dinamike s naglašenom ekspresivnošću. I glasovirska pratnja ovog Lukačićeva moteta bila je podređena stilskim zahtjevima ranobaroknog vremena u kojem je ljudska riječ odnosno glas glavni nositelj tekstovne i glazbene poruke, a instrument samo lagano podržava pjevače. Ovaj je motet izveden s izuzetnim angažmanom svijui. Kokotov *Gospojo si milostivna*, obrada napjeva iz *Cithare octochorde*, pokazao je svu glasovnu snagu ovog uistinu kvalitetnog zbora. Motet je otpjevan a cappella, i djelovao je neodoljivo raspjevano.

Kao petu točku programa Zbor nam je izveo skladbu Š. Marovića *Zdravo rajska Kraljice*. To je nedavno uglazbljena četveroglasna polifona skladba za ženski zbor a